

Glosar novih autora

SUAD ARNAUTOVIĆ, doktor političkih nauka, rođen je 1958. godine u Sarajevu. Obavljao je poslove državnog službenika u Republičkom sekretarijatu za narodnu odbranu SRBiH i Ministarstvu odbrane RBiH u oblasti civilne edukacije, te u Federalnom ministarstvu unutarnjih poslova, gdje je bio šef Ureda za odnose s javnošću, načelnik Kabineta, načelnik odjeljenja i urednik časopisa »Securitas». U periodu od 1995. do 2000. godine u svojstvu honorarnog predavača predavao je na Medicinskom fakultetu, te Visokoj zdravstvenoj školi Univerziteta u Sarajevu. U 1994. i 1995. godini bio je Glavni i odgovorni urednik (honorarni) Nezavisnog političkog magazina za promociju civilnog društva i demokratske kulture «STYLE». Tokom 1996. godine pokrenuo je i bio uredivač Specijalnog servisa «Izbori» Nezavisne novinske agencije «ONASA» Sarajevo. Objavio je slijedeće knjige: „Ten Years of Democratic Chaos“, Sarajevo 2007; «Lokalni izbori u BiH 2004. – Naučene lekcije»,

Sarajevo 2005., “Propedeutika političkog marketinga, razumijevanje i organiziranje uspješne izborne kampanje» Sarajevo, 2001., «Kampanja za lokalne izbore», Sarajevo, 2000., “Kako se branila Bosna” Sarajevo, 1997., “Izbori u Bosni i Hercegovini 1990.–Analiza izbornog procesa” Sarajevo, 1996. Objavljeni su mu slijedeći radovi: autorizirano predavanje :“Izbori 1996 i reintegracija BiH“ (VKBI) Sarajevo, 1996., publikacija:”Svaka politika je lokalna” (VKBI) Sarajevo, 1997., publikacija: “Aporije izbornog zakonodavstva u BiH” (VKBI) Sarajevo, 1999., publikacija: “Opći izbori 2000. Da ili ne?” (VKBI) Sarajevo, 2000., koautor je publikacija “Guide for Journalists in Bosnia and Herzegovina Election ’97” Sarajevo, 1997., (Media plan) i “Guide for Journalists in Bosnia and Herzegovina General Election ‘98” Sarajevo, 1998. (Media plan). Koautor je udžbenika “Osnovi civilne odbrane” za učenike osmih razreda osnovne škole, Sarajevo, 1995. Federalno ministarstvo obrazovanja, nauke, kulture i sporta/

športa. Učestvovao je na više međunarodnih znanstvenih i stručnih simpozijuma i seminara o izborima i izbornim procesima, u posmatračkim izbornim misijama u Hrvatskoj, Albaniji i Azerbajdžanu, te na stručnom usavršavanju u oblasti izbornog sistema i upravljanja izbornim kampanjama. U štampi mu je knjiga «Političko predstavljanje i izborni sistemi u Bosni i Hercegovini u 20. stoljeću»

GOJKO BERIĆ, (Donji Vrbnje, 1939.) dugogodišnji je kolumnista „Oslobodenja“ i jedan od najcjenjenijih bosanskohercegovačkih novinara, poznat i van granica naše zemlje. Dobitnik je niza novinarskih nagrada. Udrženje novinara BiH proglašilo je Berića za *Novinara godine 1992.* Berić je dobitnik *Šestoaprilske nagrade Grada Sarajeva za 2001. godinu*. Objavio je knjige „Smrt u ljetnim Dubrovniku“ i „Sarajevo na kraju svijeta“, „Pisma nebeskom narodu i „Stanica Hag“ i „Zvijeri na okupu“ 2006. godine. međunarodni forum Bosna proglašio je Berićeva „Pisma“ knjigom godine u BiH. knjiga je 2001. objavljena u Londonu na engleskom jeziku pod naslovom *Letters to the celestial Serbs*.

MEVLIDA ĐUVIĆ rođena 1974. godine u Gračanici, profesorica bosanskog jezika i književnosti, na Odsjeku za bosanski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Tuzli diplomirala 2000. godine. Na istom fakultetu odslušala postdiplomski studij Književnost u postmoderni, te magistrirala 2005. godine. Od školske 2001./2002. godine zaposlena kao asistentica na Filozofskom fakultetu u Tuzli, Odsjeku za bosanski jezik i književnost. Područje interesovanja su joj bosanskohercegovačka književnost, problematika identiteta i poststrukturalističke teorije teksta i tekstualnosti. Na Filozofskom fakultetu u Saraje-

vu prijavila doktorat *Bosanskohercegovačka pripovijetka između dva svjetska rata, narrativni konstrukti identiteta: retorika teksta i pragmatika tekstualnosti*. Učesnica je naučnih skupova u BiH i u inostranstvu, okruglih stolova i sl. Objavljuje u bosanskohercegovačkim časopisima, članica je redakcije časopisa *Razlika/Difference*. Trenutno radi kao viša asistentica katedre za književnost Filozofskog fakulteta u Tuzli. Živi u Gračanici.

ŠEFIKA IZEROSKI, prof, rođena u Gračanici 1980., završila gimnaziju „Dr. Mustafa Kamarić“ u Gračanici i Filozofski fakultet – Odsjek historija u Tuzli. Trenutno nezaposlena.

MIDHAT MURATBEGOVIĆ, prosvjetni radnik, diplomatski službenik, publicista, rođen je 1916. godine u Gradačcu. Završio je učiteljsku školu u Osijeku, a potom upisao Pedagošku akademiju u Banja Luci, iz koje je isključen kao student lijeve političke orijentacije. U KPJ je primljen 1938. godine. Jedno vrijeme radio je kao učitelj u Odžaku, a od 1939. do jeseni 1941. godine u selu Doborovcima (općina Gračanica). Oženio je Raziju Žiško, kćerku Muštefe Žiška, koji je bio učitelj i prosvjetni inspektor, a jedno i vrijeme banski vijećnika ispred gračaničkog sreza. Sa njom je imao kćerku i sina, koji danas žive u Beogradu. Nakon izbjivanja Drugog svjetskog rata, shodno svojim političkim opredjeljenjima, već od 1941. godine, našao se na partizanskoj, dok su se njegova braća Dževad i Husein, te polubrat Ahmed (naš poznati književnik), opredijelili za NDH i ustaški pokret. Kad su partizani, u drugoj polovini 1943. godine zauzeli Gradačac, jedno vrijeme bio je prvi čovjek u Komandi mjesta. Po dolasku partizana, 1945. godine, njegov brat Husein je strijeljan kao ustaški logornik u Bosanskoj

Krupi. Poslije 1945. godine, Midhat Muratbegović je više godina službovao u saveznim organima u Beogradu, od kojih najviše u Saveznom sekretarijatu za inostrane poslove, kao diplomatski službenik. Osim redovnih poslova, bavio se, kao i njegov polubrat Ahmed, književnošću i publicistikom. Još 1936. godine u zagrebačkom časopisu „Misao“ objavio je novelu „Otvaranje nebesa“. Nakon rata, objavljivao je razne historijske i publicističke priloge po mnogim listovima i časopisima. Budući da ta bibliografija nije sredjena, izdvajamo Monografiju Odžaka, koju je dugo radio, ali koja nikada nije ugledala svjetlo dana (zbog političke opstrukcije nadležnih), te brošuru „Politika BiH Muslimana na sudobosnom ispit“ u izdanju, koja je izašla u izdanju beogradske politike 1991. godine. Umro je 1998. godine u Beogradu. (podatke prikupio književnik i publicista Sadik Šehić iz Gradačca)

ĆAZIM SARAJLIĆ, rođen je 1948. godine u Tuzli, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Od 1968. do 1973. studirao na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Od 1987. godine radio kao kustos u Galeriji portreta. Od 1987. do 1990. nalazio se na dužnosti „Tuzla filma“ i bio direktor Prvog međunarodnog festivala kratkometražnih i dokumentarnih filmova. Do 1990. do danas na dužnosti je direktora Međunarodne galerije portreta u Tuzli. Bavi se esejistikom i likovnom kritikom. Svoje tekstove objavljivao u „Frontu slobode“, na Radio Tuzli, „Odjeku“, „Oslobođenju“, „Oku“. Svoje likovne bilješke, oglede, prikaze i eseje sabrao je i objavio je u istoimenoj knjizi, koja je izašla u Tuzli, 2008. godine. Imao je 4 samostalne izložbe u Tuzli (1996., 1997., 1998. i 1998/99) i po jednu

u Zenici (1999/2000.), Sarajevu (2001.) i Strazburgu (2002.). Član je ULUBiH- a i Udruženja likovnih umjetnika Bugarske, grada Loma. Nositac je visokog međunarodnog priznanja Orden Viteza za umjetnost i književnost Ministarstva za kulturu i komunikacije Republike Francuske, koje je dobio u februaru 2008. godine. Živi i radi u Tuzli.

ISPRAVKA

Pri prelamanju prošlog (25.) broja našeg časopisa, na prilog „Damjan Blagojević, najmlađi partizan Gračanice“, autora mr. Omera Hamzića u rubrici „Zavičaj“, tehničkom greškom, prilikom preuzimanja jedne ratne fotografije Damjana Blagojevića „zalijepio“ se dio teksta sa portala www.gračanica.net (sa bloga pod šifrom „Herceg“), koji se nastavlja na zaključnu rečenicu navedenog priloga i vidno odudara od autorovog pristupa i konačnog stava o tom „liku zavičaja“. Prilog „Damjan Blagojević, najmlađi partizan Gračanice“ počinje na strani 58, a završava se rečenicom „Tako je ovaj svijet zauvijek napustio jedan od posljednjih uglednih Gračanlija srpske nacionalnosti“, na kraju lijevog stupca na strani 64 našeg časopisa. Tekst iza te rečenice ne pripada ovom prilogu (na 64 i na 65 stranici) i iza njega ne стоји ni autor, ni redakcija. Izvinjavamo se čitaocima, rodbini i prijateljima pok. Damjana Blagojevića.